

جوار | هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان
سال دوم | شماره ۷۵ | ۲۰ تیر ۱۴۰۴

پیام سفیر

کلیک کنید

آنچه در این شماره می‌خوانیم:

- ۳.....بیانات مقام معظم رهبری پیرامون ماه محرم و عظمت عاشورای حسینی
- ۴.....امام زین العابدین (ع)؛ پیام آور کربلا و وارث نهضت حسینی: یادداشت مدیر مسئول
- ۷.....آموزه‌ها و درس‌های قیام امام حسین علیه‌السلام: دکتر مرتضی صانع؛ استاد حوزه و دانشگاه
- نامه سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان به پاپ لئوی چهاردهم در خصوص اهانت به مرجعیت شیعه و تهدید به ترور ولی امر مسلمین حضرت آیت الله خامنه ای مد ظله العالی
- ۹.....مصاحبه با پدر کریستوفر پائول کلوهرسی: دکتر آلیچه میچانو؛ پژوهشگر ایتالیایی
- ۱۲.....سن بوناونتورا دی باتورجو، دکتر کلیسا
- ۱۵.....نمادهای مسیحی - ۱۰ گل رز
- ۱۸.....حدیث هفته
- ۲۰.....واتیکان در هفته ای که گذشت
- ۲۱.....

جِوَار

هفته‌نامه سفارت ج.ا.ا. در واتیکان

سال دوم | شماره ۷۵ | جمعه | ۲۰ تیر ۱۴۰۴ | 11 July 2025

صاحب امتیاز: سفارت ج.ا.ا. ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: حسن نیازی

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: ۰۰۱۹۸, ۵۷ Via Bruxelles

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

بیانات مقام معظم رهبری پیرامون ماه محرم و عظمت عاشورای حسینی

در مباحث مربوط به عاشورا، سه بحث عمده وجود دارد:

بحث اول، علل و انگیزه‌های قیام امام حسین علیه‌السلام است، که چرا امام حسین قیام کرد؛ یعنی تحلیل دینی و علمی و سیاسی این قیام. در این زمینه، ما قبلاً تفصیلاً عرایضی عرض کرده‌ایم؛ فضلا و بزرگان هم بحثهای خوبی کرده‌اند.

بحث دوم، بحث درسهای عاشورا است که یک بحث زنده و جاودانه و همیشگی است و مخصوص زمان معینی نیست. درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام لله و درس محبت و عشق است. یکی از درسهای عاشورا، همین انقلاب عظیم و کبیری است که شما ملت ایران پشت سر حسین زمان و فرزند ابی‌عبدالله الحسین علیه‌السلام انجام دادید. خود این، یکی از درسهای عاشورا بود. در این زمینه هم من امروز هیچ بحثی نمیکنم.

بحث سوم، درباره‌ی عبرتهای عاشورا است که چند سال قبل از این، ما این مسأله را مطرح کردیم که عاشورا غیر از درسها، عبرتهایی هم دارد. بحث عبرتهای عاشورا مخصوص زمانی است که اسلام حاکمیت داشته باشد. حداقل این است که بگوییم عمده این بحث، مخصوص به این زمان است؛ یعنی زمان ما و کشور ما، که عبرت بگیریم.

بیانات در خطبه‌های نماز جمعه ۱۳۷۷/۰۲/۱۸

امام زین العابدین (ع)؛ پیام آور کربلا و وارث نهضت حسینی

یادداشت مدیر مسئول

امام سجاد (ع) در مسیر اسارت، با سخنرانی‌های روشنگرانه خود، حقیقت قیام امام حسین (ع) را به مردم یادآوری کردند. یکی از مشهورترین این خطبه‌ها، خطبه شام در حضور یزید بود که امام در آن، با معرفی نسب و حقانیت خاندان پیامبر (ص)، چهره واقعی بنی‌امیه را افشا کرد. این خطبه‌ها آثار عمیقی در بیداری افکار عمومی داشت.

هرچند اسارت ذاتاً تحقیرآمیز است، اما امام سجاد (ع) آن را به ابزاری برای رساندن صدای مظلومیت کربلا به مردم شام و دیگر مناطق بدل کردند. برخورد کریمانه ایشان با مردم، عبادت‌های مستمر، و دعوت به توبه و عدالت‌خواهی، تاثیر فراوانی در تلطیف دل‌ها و بازگشت مردم به حق داشت.

امام زین‌العابدین (ع) از طریق دعا و نیایش، معارف توحیدی، اخلاقی و اجتماعی اسلام را ترویج کردند. صحیفه سجادیه، که به «زبور آل محمد» نیز شهرت دارد، مجموعه‌ای از این دعاهاست که به نوعی تفسیر روحی و معرفتی نهضت عاشورا است.

این اثر نشان‌دهنده استمرار فرهنگی قیام کربلا در قالب عرفان و معنویت است. دعا‌های او نه تنها مناجات‌های شخصی‌اند، بلکه محتوای عمیق اجتماعی، سیاسی و فرهنگی دارد.

نقش امام زین‌العابدین (ع) در پیام‌رسانی کربلا، رسالتی سنگین و تاریخی بود که با حکمت، صبر و شجاعت عملی شد.

واقعۀ کربلا نه تنها یک رخداد خونین و فاجعه تلخ و ناگوار تاریخی است، بلکه نقطه عطفی در تاریخ اسلام به شمار می‌رود که اهداف بلند توحیدی و اصلاحی امام حسین (ع) را نمایان ساخت. پس از شهادت امام حسین (ع) و یارانش، بار مسئولیت انتقال پیام این نهضت عظیم بر دوش بازماندگان کاروان عاشورا، به‌ویژه امام زین‌العابدین (ع) قرار گرفت. نقش آن حضرت در زنده نگه‌داشتن پیام کربلا، نقشی بی‌بدیل و تعیین‌کننده در تداوم اثرگذاری این قیام است.

امام علی بن الحسین (ع)، ملقب به زین‌العابدین و سجاد در سال ۳۸ هجری قمری در مدینه متولد شدند و در سال ۹۵ هجری دوازدهم محرم به شهادت رسیدند. امام سجاد (ع) در واقعۀ کربلا حضور داشتند. پس از شهادت پدر بزرگوارشان، امام حسین علیه السلام مسئولیت سنگین ادامه راه و حفظ پیام نهضت را بر عهده گرفتند. با وجود بیماری شدید، امام سجاد (ع) نقش کلیدی در حراست از اهل بیت (ع) و افشای ظلم یزیدیان داشت.

ایشان در مقام رهبری کاروان اسراء، نقش مهمی در حمایت از زنان و کودکان اهل بیت ایفا کرد. ایشان با حفظ آرامش، هدایت‌گری معنوی و برخوردهای حکیمانه با دشمنان، از هویت اهل بیت پیامبر (ص) پاسداری کردند.

زین العابدین علیه السلام

فضای خفقان سیاسی، سرکوب شدید شیعیان، و تبلیغات مسموم حکومت اموی، جامعه اسلامی را با نوعی انحطاط فکری و معنوی مواجه کرده بود. در چنین فضایی، امام زین العابدین (ع) با روشی متفاوت، اما مؤثر، به احیای دین و فرهنگ اهل بیت (ع) پرداخت. ایشان با بهره‌گیری از ابزارهای فرهنگی، اخلاقی و عبادی، در مسیر آگاهی‌بخشی و ارتقاء سطح فکری و دینی جامعه گام برداشت.

• صحیفه سجاده؛ مدرسه‌ای تربیتی و فرهنگی:

یکی از مهم‌ترین میراث‌های امام سجاد (ع) «صحیفه سجاده» است که به "زبور آل محمد" معروف شده. این مجموعه از دعاها نه تنها حاوی مضامین معنوی و عرفانی است، بلکه از نظر اجتماعی، تربیتی و سیاسی نیز دارای نکات عمیقی است. امام با زبان دعا، ارزش‌هایی چون توحید، عدالت‌خواهی، مبارزه با ظلم، کرامت انسانی، صبر و تقوا را به جامعه تزریق کرد.

• تقویت فرهنگ عبودیت و معنویت در جامعه:

در عصری که ارزش‌های دینی به حاشیه رانده شده بود، امام سجاد (ع) تلاش کرد با تأکید بر عبادت، شب‌زنده‌داری، و ارتباط عمیق با خداوند، دوباره روح ایمان را در دل مردم زنده کند.

اگرچه امام حسین (ع) با خون خود پیام عدالت و توحید را زنده کرد، اما این امام سجاد (ع) بود که آن پیام را به گوش جهانیان رساند و از فراموشی آن جلوگیری کرد. بدین ترتیب، استمرار نهضت عاشورا و بیداری اسلامی، مرهون مجاهدت‌های بی‌صدا اما عمیق امام زین العابدین (ع) است.

به عبارت دیگر، نقش امام سجاد (ع) در عاشورا و پس از آن، نقشی تاریخی و تمدن ساز است. ایشان با بصیرت، صبر و زبان نیایش و خطابه، پیام کربلا را از حالت یک رویداد خونین به یک نهضت معنوی و اجتماعی مبدل ساخت. اگر عاشورا نقطه اوج قیام است، نقش امام سجاد (ع) در بقای آن، نقطه تداوم و ماندگاری این قیام است.

نقش امام زین العابدین (ع) در آگاهی‌بخشی جامعه و تقویت بنیه فرهنگی و دینی پس از عاشورا:

پس از واقعه کربلا و شهادت امام حسین (ع)، دوران امامت امام سجاد (ع) در شرایطی بسیار سخت و بحرانی آغاز شد.

سیره‌ی شخصی امام، نمونه‌ای عملی برای جامعه بود تا به عبادت به عنوان ابزار تزکیه نفس و اصلاح جامعه توجه کنند.

• آموزش و تربیت شاگردان پنهانی:

امام به دلیل محدودیت‌های سیاسی، در قالب جلسات محدود و گاه پنهانی، به تربیت شاگردان خاصی پرداخت که بعدها در نشر معارف اهل بیت (ع) نقش مهمی ایفا کردند. برخی از این افراد مانند سعید بن جبیر، ابوحمزه ثمالی و یحیی بن ام‌الطویل، حاملان اندیشه‌های امام سجاد (ع) در جامعه شدند.

• خطبه‌ها و سخنرانی‌های روشنگرانه:

پس از واقعه کربلا، امام سجاد (ع) در کوفه و شام خطبه‌هایی ایراد کرد که با شجاعت، هویت اهل بیت (ع) را برای مردم بازشناسی و ظلم یزیدیان را افشا کرد. این خطبه‌ها نقش بزرگی در بیدار کردن وجدان‌های خاموش جامعه داشت.

• تاکید بر حقوق انسان‌ها (رساله حقوق):

یکی دیگر از اقدامات مهم امام، نگارش "رساله الحقوق" است که در آن حقوق مختلف انسان‌ها در قبال خدا، خود، خانواده، جامعه، معلم، شاگرد و غیره بیان شده است. این رساله می‌تواند به عنوان منشور حقوق بشری اسلام مطرح شود و گویای نگاه عمیق امام به کرامت انسانی است.

در نتیجه به کوتاهی می‌توان گفت؛ امام زین‌العابدین (ع) با رویکردی مبتنی بر فرهنگ، معنویت، دعا، تربیت، و آگاهی اجتماعی، در دوران خفقان و سرکوب، توانست چراغ دین را روشن نگاه دارد و بنیه فرهنگی و دینی امت را تقویت کند. حرکت نرم و تدریجی ایشان در آگاهی‌بخشی، الگویی جاودانه برای همه دوران‌هاست که چگونه در سخت‌ترین شرایط، می‌توان از راه تربیت فرهنگی و معنوی، بذر آگاهی را در دل جامعه کاشت.

آموزه‌ها و درس‌های قیام امام حسین علیه السلام

دکتر مرتضی صانعی: استاد حوزه و دانشگاه

این دوگانگی، معیاری همیشگی برای نقد نظام‌های سیاسی در گفتمان شیعی ایجاد کرده است تا آنجا که امروز این تمایز بیش از هر زمان دیگری در قالب جبهه حق و جبهه باطل نمایان شده است.

سه. شهادت‌طلبی به مثابه مکانیسم مقاومت: شهادت در فرهنگ شیعی، اوج عروج اختیاری به سوی خدا تعبیر شده که از عاشورا سرچشمه می‌گیرد. این مفهوم از گفتمان عاطفی به الگوی کنشی فعال تبدیل شد. در دفاع مقدس هشت‌ساله گذشته و جنگ تحمیلی دوازده‌روزه اخیر، هزاران جوان ایرانی با الهام از عاشورا، شهادت را بر زندگی ذلیلانه ترجیح دادند. همین روحیه شهادت‌طلبی بود که باعث شد در نبرد اخیر، مردم مسلمان ایران جانانه در دفاع از سرزمین خود بایستند و ترس و وحشت را در خود راه نداده و پیروز میدان شوند.

چهار. مسئولیت اجتماعی در برابر ظلم: سکوت کوفیان نشان داد آگاهی بدون شجاعت به تغییر منجر نمی‌شود. قیام امام شوک بیدارباشی به امت اسلامی بود که در زیارت اربعین بازتاب یافته است. این آموزه امروز درس عبرتی برای ملت بزرگ ایران شده است تا آنجا که مسئولیت اجتماعی در برابر طاغوت به گفتمان مقاومت ضد استکباری آنان تجلی یافته که می‌توان ظهور و بروز آن را در وقت‌شناسی و آگاهی این مردم نسبت به جنگ ترکیبی طاغوت مشاهده کرد.

درک عمیق آموزه‌ها و درس‌های قیام عاشورا برای تحلیل تحولات فکری، سیاسی و اجتماعی جهان امروز ضروری است. بر اساس گزارش‌های معتبر، مهم‌ترین آموزه‌ها و درس‌های این قیام را می‌توان در محورهای زیر تحلیل کرد.

یک. مبارزه با ذلت‌پذیری و طلب عزت اسلامی: امام حسین (ع) با صراحت بیعت با یزید را ذلت آور و ناقض عزت اسلامی می‌دانست. این مفهوم در آیه يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ (منافقون: ۸) ریشه دارد و نشان می‌دهد انسان مؤمن نمی‌تواند در برابر حکومت فاسد سکوت کند. تحلیل امام این بود که پذیرش حکومت یزید به معنای وداع با اسلام است: وعلى الاسلام إذا بليت الامّة براع مثل يزید. این اصل، شالوده‌ی هویت سیاسی تشیع را تشکیل می‌دهد.

دو. تمایز دو الگوی حکمرانی طاغوتی در برابر توحیدی: قیام امام حسین (ع) تقابلی بنیادین میان دو نظام حکمرانی را عینیت بخشد. حکمرانی طاغوتی که مبتنی بر جهل، خودخواهی و تبدیل دین به ابزار ظلم بود؛ و حکمرانی توحیدی که معطوف به نجات بندگان از جاهلیت لِسْتَغْنَدَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ و استقرار عدالت لَقَدْ أَرْسَلْنَا رَسُولَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ (حدید: ۲۵) بود.

نخا هل عالم با ستم

این آموزه امروز برای تشیع کاربرد فراوانی دارد، به‌ویژه هنگامی که حکومت‌های مسلمان با دشمنان اسلام هم‌پیمان می‌شوند.

در یک جمع‌بندی کلی می‌توان عاشورا را به‌مثابه پارادایم تاریخ تشیع در نظر گرفت. پارادایمی که در بُعد مبارزه سیاسی یعنی نفی حکومت فاسد اموی، انقلاب اسلامی ایران متولد شد و در این مسیر قرار گرفت. در بُعد مقاومت یعنی ایستادگی خون بر شمشیر، گفتمان مقاومت منطقه‌ای و جهانی شکل‌گرفته است. در بُعد بازسازی هویت یعنی عزت‌خواهی و شهادت‌طلبی نیز امروز الگویی برای گروه‌ها و جریان‌های آزادی‌خواه و حق‌طلب در جهان شده است. در بُعد انتقاد درونی یعنی مقابله با نفاق نیز هشدار به حکومت‌های مسلمان هم‌پیمان با صهیونیسم است که راه نجات ایشان همانا تمسک به ریسمان الهی و وحدت اسلامی است.

پنج. استمرار پیام از طریق زنجیره شهیدان: حضرت زینب (س) به تعبیر آنه ماری شیمل خاورشناس آلمانی، بانویی تمام‌عیار بود که با شکستن سکوت و اعلان پیام شهیدان، رسالت امام را تکمیل کرد. شیمل تأکید می‌کند: هیچ‌کس جز زینب توان انتقال پیام کربلا را نداشت. این آموزه در میان آموزه‌های دیگر قیام امام حسین علیه‌السلام از اهمیت زایدالوصفی برخوردار است تا آنجا که نگارنده بر این باور است اگر اتفاق نیفتاده بود معلوم نبود که امروز خبری از عاشورا و درس‌های آن بود یا نه؟

شش. بالاخره آخرین آموزه مهم قیام عاشورا، نقد انحراف‌های درونی امت اسلامی است. طبق این منطق امام حسین (ع) نه‌تنها با دشمن بیرونی یعنی یزید، بلکه با نفاق درونی امت اسلامی نیز مبارزه کرد. ایشان دریافت که جامعه اسلامی از اهداف پیامبر (ص) فاصله گرفته و ارزش‌های دینی را به فراموشی سپرده است و بر همین اساس دست به قیام زد.

نامه سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان به پاپ لنوی چهاردهم در خصوص اهانت به مرجعیت شیعه و تهدید به ترور ولی امر مسلمین جهان حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای مد ظله العالی

سارت جمهوری اسلامی ایران

واتیکان

بسمه تعالی

عالیجناب پاپ لنوی چهاردهم

رهبر محترم کاتولیک های جهان

احتراما؛ همانگونه که استحضار دارید دولت آمریکا و رئیس جمهور این کشور در چندین نوبت، ضمن توهین به رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران که نه صرفا مقامی سیاسی بلکه دارای جایگاهی دینی است، مستقیما تهدید به ترور کرده و مقامات رژیم صهیونیستی از جمله وزیر خارجه این رژیم صراحتا به اقدام آن رژیم جهت ترور ایشان اعتراف کرده اند.

متأسفانه امروز سیاست حاکم بر جهان موجب به حاشیه راندن ارزش های معنوی و اخلاقی، توهین به سنت ها و مقدسات ارزشی و از همه مهمتر رهبران ادیان شده است.

اقدام اخیر رئیس جمهور آمریکا، فارغ از جنبه سیاسی و حقوقی آن که مغایر با قوانین و پروتکل های مورد پذیرش نظام حقوقی بین الملل است، از جنبه دینی نیز دارای عواقب تلخ و البته خطرناکی است. به بیان دیگر این توهین آشکار به ساحت یک عالم دینی جهان اسلام نه تنها به لحاظ سیاسی بلکه به لحاظ دینی نیز دارای پیامد های ناگواری است.

این اقدام ضمن اینکه همزیستی مسالمت آمیز و احترام متقابل را خدشه دار کرده، همه تلاش ها در زمینه وحدت و برادری ادیان را به هم خواهد زد و بدون شک مغایر با مفاد سند برادری انسانی است که توسط پاپ فقید در سال ۲۰۱۹ به امضا رسید.

بدون شک اگر رهبران و صاحب نظران ادیان جهان به پیروی از کتاب مقدس که در آیه ۲۸ باب ۲۲ سفر خروج خداوند دستور می دهد « به خداوند کفر مگو و رئیس قوم را ناسزا مگو » در مقابل چنین عملی موضع گیری نکنند، دیگر هیچ یک از رهبران ادیان جهان از این مقوله در امان نخواهند بود.

نامه سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان به پاپ لئوی چهاردهم در خصوص اهانت به مرجعیت شیعه و تهدید به ترور ولی امر مسلمین جهان حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای مد ظله العالی

سازت جمهوری اسلامی ایران
واتیکان

بدیهی است در سنت مسیحی، توهین به شخصیت های مقدس، گناه تلقی می شود و نشانه ای از بی احترامی به خداوند است.

از تفسیرهای پدران کلیسا و الهی دانان مسیحی به روشنی بر می آید که احترام به رهبران دینی، حتی در صورت اختلاف با آنها، واجب است. توهین و ناسزا به پیشوایان دینی، خلاف عدالت و فروتنی و نظم الهی است.

همانگونه که جناب عالی اخیرا در دیدار با نمایندگان کلیساها، مذاهب و ادیان مختلف در واتیکان، بر اهمیت برادری جهانی و گفت و گوی بین الادیانی تأکید نموده و به درستی اشاره کرده اید: « گواهی برادری ما به ساختن دنیای صلح آمیز کمک خواهد کرد » و نیز بیان داشته اید: « ما باید با احترام متقابل و آزادی وجدان، پل های ارتباطی بسازیم و از جنگ و خشونت دوری کنیم »، لذا در عصر حاضر با کمال تأسف شاهد اهانت به کتب مقدس و رهبران دینی در نقاط مختلف جهان هستیم.

پر واضح است که مدارای دینی که امری پسندیده و البته ضروری است، هرگز توهین به رهبران ادیان دیگر را برنتابیده و در بطن خود سخنان و اعمال توهین آمیز نسبت به مقدسات دیگر ادیان را محکوم کرده است. از این رو سکوت در مقابل توهین به یک رهبر دینی در جهان، بدون شک موجب ایجاد رخنه و تفرقه در میان پیروان اسلام و دیگر ادیان گشته و تبعات آن دامن همه را خواهد گرفت.

از عالیجناب انتظار داریم تا نسبت به تهدید و توهین به ساحت رهبر عالیقدر ایران امام خامنه ای (مد ظله العالی) که به معنی توهین و جریحه دار ساختن احساسات نه فقط شیعیان بلکه تمام مسلمانان در کشورهای مختلف گردیده، موضع گیری قاطعانه اتخاذ نمائید.

فرصت را مغتنم شمرده احترامات فائقه را تجدید می نماید.

محمد حسین مختاری
سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

گزارش پرس تی وی از ارسال نامه سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

خطاب به پاپ لئون چهاردهم

وی افزود: در این نامه درخواست کردم که این رفتار زشت محکوم شود و همچنین به دیگر آنچه شخصیت‌های سیاسی و چه مذهبیت‌توصیه شود که به شخصیت‌های مقدس احترام بگذارند، فارغ از جایگاه یا دیدگاه سیاسی‌شان.

از منظر حقوقی، تهدیدهای غیرقابل قبول علیه آیت‌الله خامنه‌ای بخشی از سیاست دیرینه هدف‌قرار دادن ملت‌های مستقل است که علیه فرماندهان نظامی و دانشمندان ایرانی صورت گرفته و نقض شدید حقوق جنگ، و همچنین نقض آشکار هنجارهای بین‌المللی و آزادی دین و عقیده به شمار می‌آید.

با استناد به سخنان اخیر پاپ لئون چهاردهم درباره بردباری دینی و برادری، سفیر ایران، محمدحسین مختاری، در نامه خود تأکید کرد که ساختن پل‌های ارتباطی بر پایه احترام متقابل و آزادی وجدان، مستلزم حفظ شأن و کرامت همه رهبران دینی است.

در ۱۴ ژوئن، یک روز پس از آن‌که اسرائیل اقدامات تجاوزکارانه و بی‌دلیل خود را علیه ایران آغاز کرد، پاپ لئون چهاردهم در جریان سخنرانی‌اش در کلیسای سن‌پیترو اعلام کرد: «هیچ‌کس نباید هرگز موجودیت دیگری را تهدید کند»

در همان مناسبت، رهبر کلیسای کاتولیک بار دیگر خواستار خلع سلاح هسته‌ای و گفت‌وگوی مسالمت‌آمیز از سوی واتیکان شد.

مکس چیویلی، پرس تی‌وی، رم.

لینک مصاحبه

محمدحسین مختاری، سفیر ایران در واتیکان، نامه‌ای رسمی خطاب به رئیس کلیسای کاتولیک، پاپ لئون چهاردهم، ارسال کرد و از او خواست تهدیدهای اخیر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، مبنی بر ترور آیت‌الله سید علی خامنه‌ای را محکوم کند.

در این نامه، دیپلمات ایرانی اظهارات ترامپ را توهینی آشکار به یک شخصیت مذهبی بسیار محترم دانست و هشدار داد که چنین سخنان تحریک‌آمیزی، گفتگوی میان ادیان را به خطر می‌اندازد و اصول احترام متقابل و همزیستی مسالمت‌آمیز را تضعیف می‌کند.

سفیر گفت: در نامه اشاره کردم که چنین اهانتی نه تنها پیامد آن می‌تواند خطری برای رهبر عالی ما باشد، بلکه دیگر شخصیت‌های دینی را نیز تهدید می‌کند. این فقط توهین به یک فرد نیست، بلکه بی‌احترامی به رهبران جوامع مذهبی در سراسر جهان است. ایشان در این بی‌احترامی تنها نیستند.

در این نامه سفیر ایران، محمدحسین مختاری، از پاپ لئون چهاردهم می‌خواهد که موضعی قاطع در برابر رفتار دونالد ترامپ اتخاذ کند؛ رفتاری که فراتر از جنبه‌های تلخ و توهین‌آمیز مذهبی، از نظر سیاسی و حقوقی نیز بر اساس هنجارهای بین‌المللی غیرقابل قبول است.

دکتر آلیچه میجانو: پژوهشگر ایتالیایی

ما در تاریخ ۸ مه ۲۰۲۵ در رم، در محل مؤسسه پاپی مطالعات عربی و اسلام‌شناسی (PISAI)، گفت‌وگویی با پدر کلووهسی برای هفته‌نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران انجام دادیم.

پدر، بسیار از شما سپاسگزاریم که پذیرفتید با ما دیدار کنید. امیدواریم بتوانیم مجموعه‌ای از همکاری‌های فرهنگی با شما و مؤسسه PISAI داشته باشیم. می‌دانیم که شما در زمینه مطالعات اسلامی بسیار فعال هستید و حتی به ایران هم سفر کرده‌اید...

بله، من یک بار به ایران سفر کردم. دو سال پیش یکی از دانشجویانم رساله دکترای خود را درباره تشیع با همکاری دانشگاه شهید بهشتی تهران نوشت. او آثار محمود ایوب، پژوهشگری که نوشته‌هایش بسیار نزدیک به الهیات کاتولیک در موضوع امکان رستگاری در اسلام است، مورد بررسی قرار داد. پژوهش‌های ایوب با تمرکز بر رنج امام حسین، امکان تبدیل شدن رنج به وسیله‌ای برای رستگاری را تحلیل می‌کنند. دانشجوی دکترای من که راهنمایی‌اش را بر عهده داشتم، این آثار را با نگاهی بسیار جالب بررسی کرد و من به همراه سه استاد از دانشگاه شهید بهشتی، هدایت علمی این دانشجو را مشترکاً بر عهده داشتیم. به همین دلیل، دو سال پیش برای دفاع از رساله دکترای او به ایران سفر کردم.

بخش اول

کریستوفر پل کلووهسی، کشیشی کاتولیک اهل آفریقای جنوبی، دارای مدرک لیسانس در علوم تربیتی و دکترای تخصصی از مؤسسه پاپی مطالعات عربی و اسلام‌شناسی (PISAI) در رم است. او در حال حاضر استاد همین مؤسسه است و دروس مطالعات اسلام شیعی، مطالعات قرآنی، اخلاق اسلامی و گفت‌وگوی مسیحی-مسلمان را تدریس می‌کند. همچنین استاد میهمان در کالج پاپی بدا (Pontificio Collegio Beda) در رم است، جایی که الهیات بنیادی، کلیساشناسی، اسلام و مریم‌شناسی را تدریس می‌کند.

او نویسنده سه کتاب است:

۱. «فاطمه، دختر محمد» (۲۰۰۹، ویرایش دوم ۲۰۱۸)،
۲. «نیمی از قلب من: روایت‌های زینب دختر علی» (۲۰۱۸)
۳. «فرشتگانی در شتاب: رؤیاهای کربلا» (۲۰۲۱)

که همگی توسط انتشارات گورجیاس (Gorgias Press) منتشر شده‌اند.

در سال ۲۰۲۱، یکی از دریافت‌کنندگان جایزه جهانی کتاب ایران بود و برای عنوان «پژوهشگر برجسته» نامزد شد.

آیا علاقه شما به مطالعات اسلامی از آفریقای جنوبی آغاز شد؟

بله. من در آفریقای جنوبی به دنیا آمدم و در آن جا الهیات مسیحی خواندم. در سال ۱۹۸۸ کشیش شدم، پس از هفت سال تحصیل در دانشگاه و حوزه. بعد از آن در یک کلیسا در کیپ‌تاون، زادگاهم، خدمت کردم؛ شهری که جمعیت مسلمان زیادی دارد. حدود ۲ تا ۳ درصد جمعیت کل آفریقای جنوبی مسلمان هستند، اما بیشتر آن‌ها در کیپ‌تاون متمرکزند. بنابراین، من همیشه در تعامل نزدیک، حتی احاطه‌شده، با مسلمانان کار می‌کردم. در مقطعی به اسقف خود گفتم: ما باید شروع کنیم به پرداختن به اسلام، آن را مطالعه کنیم و شباهت‌هایش با مسیحیت را از منظر دانشگاهی بررسی کنیم.

در آن زمان در آفریقای جنوبی مطالعات دانشگاهی درباره اسلام وجود نداشت؟

در دانشگاه کیپ‌تاون فقط برخی دوره‌های پراکنده برگزار می‌شد، اما من تلاش کردم این حوزه را گسترش دهم و آن را به سطحی علمی‌تر و آکادمیک‌تر برسانم. در نتیجه در سال ۱۹۹۷ به ایتالیا آمدم و برای دومین بار در دانشگاه ثبت‌نام کردم، در مؤسسه PISA که اکنون در آن تدریس می‌کنم. یک سال دوره مقدماتی را گذراندم و سپس یک سال در قاهره، مصر، زندگی کردم تا در یک دوره فشرده زبان عربی کلاسیک شرکت کنم. پس از آن دوباره به رم برگشتم و دو سال دیگر درس خواندم تا مدرک کارشناسی ارشد در اسلام‌شناسی و زبان عربی بگیرم.

امیدوارم بتوانم هر چه زودتر دوباره به آن جا برگردم. ایران کشوری است که عاشق آن هستم. به جز تهران، قم را هم دیدم، فقط یک روز آن جا بودم. از حرم حضرت معصومه (س) بازدید کردم، همچنین به دانشگاه ادیان و مذاهب رفتم و با کتابخانه بزرگ و بسیار جالب آن آشنا شدم؛ همراه با گروهی از اساتید و دانشگاهیان که مرا همراهی می‌کردند.

آیا تحقیق دانشجوی شما منتشر شده است؟

به‌زودی باید منتشر شود. فعلاً بخشی از کارش را به زبان انگلیسی در قالب یک مقاله منتشر کرده است. یک انتشاراتی نسخه کامل پایان‌نامه‌اش را پذیرفته و انتظار دارم تا یک سال آینده منتشر شود. به محض آماده شدن، شما را مطلع خواهم کرد. این پژوهش واقعاً بسیار جالب است، چرا که نخستین تحلیل از الهیات محمود ایوب است که چند ماه پیش درگذشت.

شما در آفریقای جنوبی به دنیا آمده‌اید.

بله، با افتخار می‌گویم که دارای اصالتی آفریقای جنوبی و ایرلندی هستم، چون هر دو ملت در محکومیت کشتارهایی که رژیم اسرائیل در غزه مرتکب می‌شود، موضع‌گیری کرده‌اند.

سپس به آفریقای جنوبی بازگشتم تا در زمینه گفت‌وگوی میان‌دینی فعالیت کنم. اما یک سال بعد، مؤسسه PISAI مرا فراخواند تا به رم بازگردم، چرا که استادی که شیعه‌شناسی تدریس می‌کرد، یعنی مایکل فیتزجرالد، به عنوان سفیر پاپ در مصر منصوب شده بود. بنابراین من جای او را گرفتم، چون آن‌ها به دنبال استادی انگلیسی‌زبان بودند. من تدریس شیعه‌شناسی را آغاز کردم و همزمان دوره دکترایم را درباره حضرت فاطمه (س) شروع کردم.

از زمانی که دانشجو بودم، به دنبال یک متن جامع درباره حضرت فاطمه (س) بودم، اما چیزی پیدا نکردم. در ایتالیا فقط زندگینامه‌هایی موجود بود که بر پایه منابع عربی نبودند. بنابراین تصمیم گرفتم خودم به بررسی منابع نخستین عربی بپردازم. از منابع اولیه شیعه و اهل سنت استفاده کردم، چرا که معتقدم استفاده از هر دو برای شناخت شخصیت حضرت فاطمه (س) ضروری است. من معتقدم که شخصیت فاطمه نه تنها برای شیعیان بلکه برای اهل سنت نیز اهمیت زیادی دارد. در نهایت آنچه به نظر من نخستین پژوهش دانشگاهی درباره حضرت فاطمه است، به زبان انگلیسی و بر اساس منابع عربی منتشر کردم.

در ادامه مطالعاتم چندین بار به بررسی زندگی و شخصیت فاطمه بازگشتم. همچنین در مورد شخصیت حضرت زینب (س) نیز بسیار مطالعه کردم. تصمیم گرفتم شیعه‌شناسی را از منظر الگوهای زنانه در تاریخ تشیع دنبال کنم. بنابراین پژوهشی عمیق درباره حضرت زینب انجام دادم و دومین کتابم را درباره او نوشتم.

نتوانستم یک زندگینامه کامل بنویسم، چون منابع کافی برای بازسازی کل زندگی این شخصیت‌های بزرگ وجود ندارد، به جز واقعه کربلا و روزهای پیش و پس از آن که اطلاعات زیادی در موردشان داریم. مثلاً در مورد تولد یا سال‌هایی که حضرت زینب در خانه علی و فاطمه (علیهماالسلام) گذرانده، اطلاعات بسیار اندکی داریم. بنابراین دومین کتابم را با تمرکز بر تحلیل رویدادهای قبل و بعد از کربلا نوشتم.

آیا این کتاب دوم نیز به زبان انگلیسی منتشر شده است؟ آیا ترجمه‌ای به زبان ایتالیایی دارد؟

در حال حاضر تمام کتاب‌های من به زبان انگلیسی در دسترس هستند. دو کتاب به زبان عربی و دو کتاب نیز به زبان اردو ترجمه شده‌اند. یک استاد ایرانی که با هیئتی از سفارت جمهوری اسلامی ایران به مؤسسه ما آمد، علاقه‌مند شد که کتاب‌های مرا به فارسی ترجمه کند و تصمیم گرفت ترجمه را با کتاب حضرت زینب آغاز کند.

می‌خواهم روشن کنم که دو ترجمه به زبان اردو بدون اجازه من و بدون بازبینی من انجام شده‌اند. این موضوع برای من بسیار نگران‌کننده است، چون ارادت عمیقی به حضرت فاطمه و حضرت زینب دارم و این که کسی در هنگام ترجمه حتی یک واژه یا نظر مرا تغییر دهد، می‌تواند معنای گفته‌هایم را کاملاً عوض کند. من باید مطمئن باشم که ترجمه‌ها کاملاً وفادار به متن اصلی هستند. فاطمه و زینب آن قدر مهم‌اند که حتی اگر کسی چیزی کوچک را تغییر دهد، می‌تواند مفهوم سخنان مرا تحریف کند و طوری جلوه دهد که انگار من چیزی نادرست گفته‌ام.

سن بوناونتورا دی بانورجو، دکتر کلیسا

در سال ۱۲۳۶ برای ادامه تحصیلات الهیات به پاریس رفت. در آنجا شاگرد استاد بزرگ، الساندرو دی هایلز، شد؛ کسی که بوناونتورا در آثارش بارها به او عشق و ارادت عمیق نشان داده است.

در همین مسیر، و تحت تأثیر آموزش‌های هایلز، در سال ۱۲۴۳ وارد فرقه مینوریت‌ها (فرانسیسکن‌ها) شد و نام بوناونتورا را برگزید. طبق قوانین این فرقه، به‌رغم دوری مکانی، به شاخه رومی این فرقه پیوست.

در سال ۱۲۵۳ موفق به اخذ مدرک دکترا در الهیات شد و سپس استاد الهیات در دانشگاه پاریس گردید.

در سال ۱۲۵۷ به عنوان وزیر اعظم فرقه برادران مینور (فرانسیسکن‌ها) برگزیده شد و به مدت ۱۷ سال، تا زمان مرگش در سال ۱۲۷۴، این سمت را حفظ کرد.

در دوران رهبری او، تعداد فرانسیسکن‌ها به بیش از ۳۰۰،۰۰۰ نفر رسیده بود که در سراسر اروپا تا مغولستان پراکنده بودند. هم‌قطاران او، حکومتش را تقریباً به‌طور کامل، مثبت ارزیابی کردند.

بر پایه سنت استادش، سن آگوستین اسقف هیپو، محور اندیشه بوناونتورا ایجاد الهیاتی مسیح‌محور و تثلیثی بود.

او آثار فراوانی در زمینه الهیات و عرفان نوشت که تأثیر عمیقی بر کلیسا گذاشت، تا جایی که پاپ لئون سیزدهم (۱۸۱۰-۱۹۰۳) او را «شهریار الهیات عرفانی» خواند.

جیووانی فیدانزا (۱۲۱۷-۱۲۷۴)، کاردینال فرانسیسکن که با نام بوناونتورا دی بانورجو شناخته می‌شود، در سال ۱۴۸۲، دو قرن پس از مرگش، توسط پاپ فرانسیسکن سیکستوس چهارم به مقام قدیس منصوب شد.

او در چیویتا دی بانورجو (روستایی در ۳۰ کیلومتری شهر ویترو در ایتالیا) متولد شد. پدرش، جیووانی دی فیدانزا، پزشکی بود از خانواده‌ای متمول، و مادرش ماریا دی ریتلو نام داشت. او هنگام غسل تعمید، نام پدرش، جیووانی، را گرفت و سال‌های نخست زندگی‌اش را در زادگاهش گذراند. در باره دوران کودکی او اطلاعات زیادی در دست نیست، جز اینکه در کودکی به بیماری سختی دچار شد (احتمالاً پیش از هفت سالگی)؛ در آن زمان مادرش او را به شفاعت سن فرانسیس مقدس سپرد — بوناونتورا خود بارها از این تجربه یاد کرده که تأثیر بزرگی بر سرنوشت او داشته است. به‌نظر نمی‌رسد که او شخصاً با سن فرانسیس ارتباطی داشته یا هرگز او را دیده باشد.

احتمال می‌رود تحصیلات اولیه‌اش را در صومعه فرانسیسکن شهر بانورجو دریافت کرده باشد.

سن بوناونتورا در آثار ادبی و یادبودها:

مانند سن توماس آکویناس، او نیز جایگاهی ممتاز در اثر کمدی الهی دانتی دارد: در سرود دوازدهم از بهشت (Paradiso)، او ست که به دانتی و بئاتریچه عظمت سن دومینیک، بنیان‌گذار فرقه دومینیکن را شرح می‌دهد.

در ۱۵ ژوئیه، کلیسای مسیحی روز سن بوناونتورا را گرامی می‌دارد.

شهر زادگاهش، چویتا دی بانورجو، در ۱۵ ژوئیه ۲۰۲۴ و در هفتصدوپنجاهمین سالگرد درگذشتش، او را طی یک جشن علمی و مراسم ویژه گرامی داشت. در این رویداد، شهرداری این شهر، شهروندی افتخاری را به پیروان تعالیم او، یعنی اعضای خانواده فرانسیسکن، اعطا کرد.

آثار فلسفی-الهیاتی سن بوناونتورا:

۱. Commentaria in Quatuor Libros Sententiarum (تفسیر بر جملات پیتر لومبارد)

اثری نظام‌مند در الهیات.

۲. Itinerarium mentis in Deum (سفر ذهن به

سوی خدا) – رساله‌ای عرفانی در مورد مسیر روح به سوی یگانگی با خدا

۳. De reductione artium ad theologiam

(بازگرداندن هنرها به الهیات) – درباره وحدت دانش و برتری الهیات بر دیگر علوم.

۴. Breviloquium خلاصه‌ای روشن و موجز از ایمان مسیحی.

۵. De triplici via (راه سه‌گانه) – درباره سه مرحله سلوک معنوی: تصفیه، تنویر، اتحاد.

آثار عرفانی و روحانی:

۱. Soliloquium مراقبه‌ای شخصی درباره عشق خدا.

۲. Vita S. Francisci – Legenda maior زندگی‌نامه

رسمی سن فرانسیس، نوشته‌شده به سفارش فرقه فرانسیسکن؛ که جوتو، نقاش مشهور، از آن برای خلق مجموعه‌ای از نقاشی‌های دیواری الهام گرفت.

۳. Legenda minor S. Francisci نسخه‌ای کوتاه‌تر

از زندگی‌نامه سن فرانسیس که در آیین‌های دینی استفاده می‌شود.

او همچنین خطابه‌های فراوانی برای جشن‌های مذهبی نگاشت که به دلیل عمق معنوی و سبک رمزی‌شان در تفسیر کتاب مقدس، بسیار ارزشمند تلقی می‌شوند.

«الهیات تاریخ در سن بوناونتورا»

در سال‌های اخیر، پاپ فرانسیس نیز در ۱۵ ژانویه ۲۰۲۴،
در دیدار با اعضای Studium Biblicum Franciscanum در بیت‌المقدس، از سن بوناونتورا یاد
کرد و گفت:

«شاگرد وفادار سن فرانسیس، سن بوناونتورا از بانورجو، در
مقدمه مشهور کتاب Breviloquium و در راستای سنت
فرانسیسکنی، می‌نویسد که برای دریافت کلام خدا باید با
ایمانی ساده به سوی پدر نورها برویم و با قلبی فروتنانه دعا
کنیم، تا او، به واسطه پسر و در روح‌القدس، شناخت راستین
از عیسی مسیح و با شناخت، محبت به او را به ما عطا کند»

او در سال ۱۵۸۸ به خواست پاپ فرانسیسکن
دیگر، سیکستوس پنجم، عنوان رسمی دکتر
کلیسا را دریافت کرد، با لقب Doctor
Seraphicus (دکتر فرشته‌خو).

در ۶ سپتامبر ۲۰۰۹، پاپ بندیکت شانزدهم
(جوزف راتزینگر، ۱۹۲۷-۲۰۲۲) به عنوان
یک زائر ساده به بانورجو رفت تا به کسی که
او را «استاد الهیات» خود می‌دانست، ادای
احترام کند. راتزینگر، زمانی که هنوز نه پاپ
بود و نه استاد دانشگاه، پایان‌نامه تدریس
آزاد خود در دانشگاه مونیخ را به سن
بوناونتورا اختصاص داده بود. عنوان این
پژوهش چنین بود:

نمادهای مسیحی - ۱۰ گل رز

برخی جنبه‌های نمادین گل رز در مسیحیت عبارتند از:

• **مریم باکره:** رز سفید نماد پاکی و لقاح بی‌گناه مریم است. او اغلب "رز بی‌خار" نامیده می‌شود تا فقدان گناه نخستین در وجود او را نشان دهد.

• **مصائب مسیح:** رز سرخ می‌تواند نماد خون ریخته شده‌ی عیسی بر صلیب باشد. همچنین تعداد گلبرگ‌های آن، که اغلب پنج است، به پنج زخم عیسی اشاره دارد.

• **تسبیح (Rosario):** سنت نیایشی تسبیح در زبان لاتین "Rosarium" به معنای "باغ گل رز" است. گل رز در اینجا نماد دعاهایی است که خوانده می‌شود، و نوعی "باغ روحانی" را شکل می‌دهد.

• **رز اسرارآمیز (Rosa Mystica):** این لقب مریم بر ماهیت عرفانی او و نقش‌اش به‌عنوان واسطه میان خدا و انسان تأکید دارد.

• **رز طلایی (Rosa d'oro):** رز طلایی نماد کمال و فسادناپذیری است و اغلب از سوی پاپ‌ها به‌عنوان هدیه‌ای به زیارتگاه‌های مریم مقدس تقدیم می‌شود.

• **رز بادها (Rosa dei Venti):** رز بادها با جهات چهارگانه‌اش می‌تواند نمادی از گسترش پیام مسیحیت در سراسر جهان باشد.

گل رز همچنین نماد گشایش اسرار الهی و رشد معنوی است. همان‌طور که غنچه‌ی گل رز به تدریج باز می‌شود و زیبایی‌اش را آشکار می‌سازد، درک عشق و حقیقت خداوند نیز با گذر زمان و از طریق ایمان و تأمل به کمال می‌رسد. این ایده در نوشته‌های عارفان و الاهی‌دانان دیده می‌شود که با بهره‌گیری از تصویر گل رز، مسیر روح انسان به سوی اتحاد با خدا را توصیف می‌کنند.

گل رز در مسیحیت نمادی نیرومند و سرشار از معانی است که زیبایی و شکنندگی زندگی زمینی را به امید زندگی جاودانه پیوند می‌دهد. این گل با مریم مقدس به‌عنوان مادر و شفیع مرتبط است (که در اینجا رز سفید، نماد پاکی، نمایانگر اوست) و همچنین با مصائب عیسی (که در این جا رز سرخ، نماد خون ریخته‌شده‌ی او، به کار می‌رود). گل رز که به خاطر عطر شیرین و گلبرگ‌های لطیف‌اش شناخته می‌شود، استعاره‌ای نیرومند برای رابطه بین خدا و انسان نیز هست.

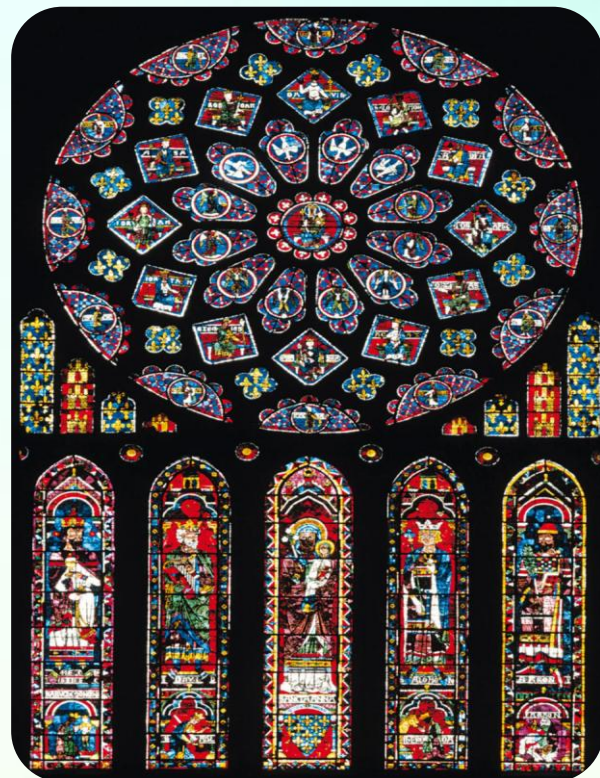
به گفته‌ی پدران کلیسا، در بهشت نخستین، رز بدون خار بود، اما خارها پس از آن ظاهر شدند که خداوند آدم و حوا را به دلیل نافرمانی‌شان از بهشت راند؛ تا این خارها یادآور سقوط انسان و گناهان او باشند.

گل رز همچنین با مفهوم "رز اسرارآمیز" (Rosa Mystica) که یکی از القاب مریم است، و نیز با سنت نیایش "تسبیح" (Rosario)، پیوند دارد.

نمادگرایی شیشه در متون دینی نیز بر اهمیت معنوی و متعالی گل رز به عنوان نماد عشق الهی و زیبایی می افزاید.

نمادگرایی گل رز همچنین در آیین عبادی و استفاده‌ی نیایشی از بخور نیز نمود دارد. عطر شیرین بخور معطر به گل رز که در جریان پرستش به سوی بالا می‌رود، نماد دعاها و نیایشی است که از سوی مؤمنان به آسمان می‌رسند. این نماد بویایی یادآور آن است که دعاها و نیایش‌ها، هدیه‌ای خوشایند برای خدا هستند.

در زندگی قدیسان مسیحی نیز گل رز نقشی مهم در رویدادهای معجزه‌آسا ایفا می‌کند. مشهورترین نمونه، داستان سنت ترزای اهل لیزیو است که به "گل کوچک" معروف است. او وعده داده بود که پس از مرگش، بارانی از گل رز از آسمان خواهد فرستاد، به عنوان نشانه‌ای از عشق خداوند و شفاعت او.

در نگارگری مسیحی، گل رز اغلب در هنر مذهبی، شیشه‌های رنگین و نسخه‌های خطی تذهیب‌شده به چشم می‌خورد. روزن‌ها، طراحی‌های دایره‌ای شکل از شیشه‌های رنگی که در بسیاری از کلیساهای جامع گوتیک دیده می‌شوند، نمونه‌ای از چگونگی به کارگیری این نماد در معماری مقدس‌اند. این پنجره‌ها نه تنها زیبایی و نور را به کلیسا می‌آورند، بلکه تجسمی بصری از عشق خداوندند که به سوی تمامی آفرینش گسترده می‌شود.

گل رز همچنین در متون مذهبی بارها آمده و نماد عشق، پاکی و مریم مقدس است. کاربرد گل رز در شیشه‌های رنگی و نسخ تذهیب‌شده، پیوند میان تجسم فیزیکی گل رز و معنای نمادین آن را مستحکم‌تر می‌کند.

حدیث ہفتہ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ:

وَهِيَ أَظْهَرُ بَقَاعِ الْأَرْضِ وَأَعْظَمُهَا حَرَمًا وَأَنْبَهَا لِمَنْ بَطَحَاءَ الْجَنَّةِ.

کربلا پاک ترین بقعه روی زمین و از نظر احترام بزرگترین بقعه ها است و الحق که کربلا از بساط های بهشت است.

کتاب بحار الانوار ج ۹۸، ص ۱۱۵ و نیز کتاب کامل الزیارات، ص ۲۶۴

کَلَامُ شَيْخِ الْإِسْلَامِ كَرِيمِ

واتیکان در هفته‌ای که گذشت...

L'ambasciatore scrive al Papa: «Minacciata la nostra Guida»

L'ambasciatore della Repubblica islamica dell'Iran in Vaticano ha scritto a Papa Leone XIV per chiedergli di «prendere posizione, in qualità di leader religioso, in merito all'insulto e alla minaccia di assassinio della Guida suprema della Repubblica islamica dell'Iran (Ali Khamenei, ndr) da parte del presidente e del governo degli Stati Uniti e di funzionari del regime sionista, tra cui il ministro degli Esteri di questo regime, che hanno apertamente ammesso di aver tentato di assassinarlo». Lo ha riferito l'ambasciata iraniana alla Santa Sede in un post su X.

Ali Khamenei / Ansa

Ali Khamenei / Ansa

سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان نامه‌ای به پاپ لئون چهاردهم نوشت و از او خواست «به‌عنوان یک رهبر دینی، در خصوص اهانت و تهدید به ترور رهبر معظم جمهوری اسلامی ایران (آیت‌الله علی خامنه‌ای) از سوی رئیس‌جمهور و دولت ایالات متحده آمریکا و همچنین مقامات رژیم صهیونیستی از جمله وزیر امور خارجه این رژیم که آشکارا اعتراف کرده‌اند تلاش به ترور ایشان داشته‌اند موضع‌گیری کند». این موضوع را سفارت ایران در واتیکان در پیامی در شبکه اجتماعی ایکس (X) اعلام کرده است.

پاپ: ملت‌ها خواهان صلح هستند؛

گفتگو جایگزین خشونت سلاح‌ها شوند

سایت واتیکان نیوز

دیدار راهبه‌های آگوستینی با پاپ لئون چهاردهم

روزنامه اُسرواتوره رومانو

سایت واتیکان نیوز پاپ به راهبه‌های آگوستینی: فرهنگ بدون حقیقت، ابزاری در دست قدرتمندان است

به عنوان راهبه‌های آگوستینی خادمان عیسی و مریم، شما را تشویق می‌کنم که همیشه بار دیگر خود را با معنای نامی که بر دوش دارید هدایت کنید. خدمت شما که هر روز زندگی می‌کنید، پیش از هر چیز در تقدیم زندگی‌تان به خداوند معنا می‌یابد و در ارادت صادقانه‌تان به مادر او و مادر ما، قوت می‌گیرد.

با تأسی به خواهر ماریاترزا، در رنج‌ها صبور باشید، زیرا خداوند درست در همین آزمون‌ها وفاداری خود را نشان می‌دهد؛ در رسالت خود شجاع باشید، تا کار آموزشی شما ذهن‌هایی خردمند و دل‌هایی شنوا و سرشار از محبت به انسان را تربیت کند؛ در پیروی از مسیح که «راه، حقیقت و حیات است» (یوحنا ۱۴:۶) استوار بمانید، زیرا او معیار همه ابتکارات فرهنگی ماست.

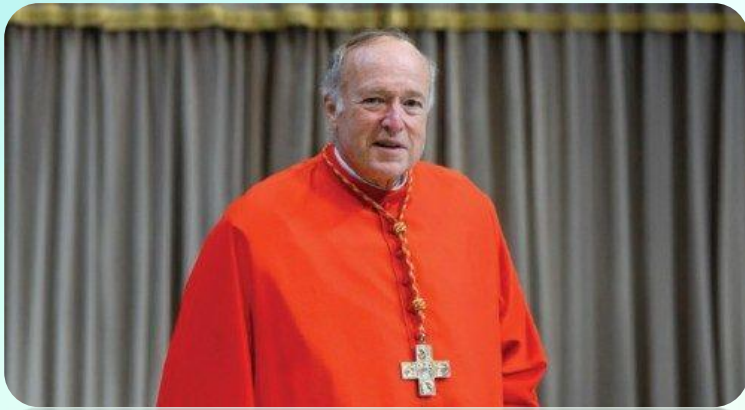
همان‌گونه که می‌دانیم، فرهنگی که فاقد حقیقت باشد، به ابزاری در دست قدرتمندان تبدیل می‌شود: به جای آزادسازی وجدان‌ها، آن‌ها را دچار سردرگمی می‌کند و با جذابیت‌های بازار، مد یا موفقیت دنیوی، منحرف می‌سازد. در این راستا، به شما پیشنهاد می‌کنم که در آینده نزدیک، اثری از قدیس و معلم بزرگ ما، پدر آگوستین، به نام «در باب معلم (De Magistro)» را بازخوانی کنید و از آن به عنوان ثمره‌ای از نشست اخیرتان بهره‌مند شوید. آگوستین در این اثر تأکید می‌کند که آموزش بیرونی باید همواره به دیدار با معلم درونی، یعنی عیسی، منتهی شود (رک. فصل ۱، بند ۱۱).

تمام ملت‌ها خواهان صلح‌اند. سخنان پاپ لئون چهاردهم و درخواست او در سخنرانی پس از دعای «فرشته سلام» در روز یکشنبه، صریح و روشن بود: قدرت‌مداران باید تلاش کنند تا جنگ‌ها پایان یابند.

«صلح خواسته تمام ملت‌هاست و فریادی دردناک است از سوی کسانی که توسط جنگ زخم خورده‌اند.

از خداوند می‌خواهیم دل‌ها را لمس کرده و ذهن‌های زمامداران را الهام بخشد تا به جای خشونت اسلحه‌ها، راه گفت‌وگو را در پیش گیرند.»

انتقاد کاردینال مک الروی از سیاست های مهاجرتی ترامپ

روزنامه اُسرواتوره رومانو

این اولین ۴ جولایی است که "روز استقلال آمریکا" با پاپی که متولد آمریکا است، جشن گرفته می شود. تغییراتی با گذر زمان صورت گرفته است. سر بر آوردن قدرت های جدید، منجر به کاهش هژمونی آمریکا در جهان شده است. ضمن اینکه آمریکا بویژه با انتقال تولیدات صنعتی خود به خارج از کشورش، منجر به هرچه فقیرتر شدن قشر متوسط شده، گرفتار بحران های داخلی ناشی از وضعیت نامساعد اقتصادی شده است. میانگین خودکشی ها ۳,۵ برابر افزایش، ازدواج ها کاهش یافته و خشونت ها در مدارس نیز تشدید یافته است.

پاپ لئون چهاردهم از جوانان آمریکا خواست تا دیده بان امید باشند، با توجه هر چه بیشتر به موضوعاتی چون خانواده، جامعه و نزدیکی با خداوند بواسطه خدمت به دیگران، تشویق کرد. گزارش ها حاکی از دور شدن مردم از دین مسیحیت، بویژه کاتولیک است. اگرچه نصف رای دهندگان کاتولیک اعلام کردند که به حزب جمهوری خواه رای داده و طرفداری آن را می کنند. در دولت فعلی ترامپ، ۹ تن از اعضای کابینه، کاتولیک می باشند که فرد معروف در میان آن ها ونس معاون رئیس جمهور می باشد که با پاپ فرانسیس و پاپ لئون چهاردهم دیدار کرده است.

پاپ لئون چهاردهم جمعه گذشته ۴ جولای آقای میلویکو سبایتش نخست وزیر مونه نگو را در واتیکان به حضور پذیرفت. وی سپس با نخست وزیر واتیکان کاردینال پیترو پارولین و وزیر امور خارجه واتیکان، سر اسقف ریچارد گالاگر، دیدار و گفتگو کرد .

در این دیدار در خصوص رابطه میان کلیسا و دولت و برخی موضوعات منطقه ای و بین المللی، علی الخصوص گسترش اتحادیه اروپا تا کشورهای غرب بالکان و جنگ اوکراین گفتگو شد.

سراسقف کاجیا: پیشرفت در خدمت کرامت همه انسان‌ها باشد

روزنامه اُسرواتوره رومانو

اسقف اعظم تأکید کرد که کرامت انسانی زمانی رعایت می‌شود که «توسعه‌ای یکپارچه و واقعی» دنبال شود؛ توسعه‌ای که تمام جنبه‌های اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی، معنوی و فرهنگی هر انسان را در بر گیرد. از همین‌رو، تأمین مالی برای توسعه نباید تنها بر اقتصاد متمرکز باشد، بلکه باید «رویکردی جامع» اتخاذ کند که رشد و شکوفایی هر انسان، هر خانواده، هر جامعه و هر کشور را - بدون استثنا - تسهیل کند.

وی در ادامه، بدهی غیرقابل‌تحمل را یکی از «بزرگ‌ترین موانع در رفع نیازهای اساسی» دانست. «ساختار کنونی بدهی» و «بار سنگین ناشی از آن»، «چشم‌انداز توسعه را در بسیاری از کشورهای در حال توسعه خفه کرده» و مانع سرمایه‌گذاری در حوزه‌هایی چون سلامت، آموزش، زیرساخت‌های اساسی و مقاومت در برابر تغییرات اقلیمی می‌شود؛ حوزه‌هایی که برای «توسعه یکپارچه انسان و توسعه بلندمدت دولت‌ها» حیاتی‌اند.

کرسی مقدس، بنابراین، بار دیگر تأکید می‌کند که «کاهش بدهی یک وظیفه اخلاقی است، نه صرفاً مسئله‌ای مالی»، و از طلبکاران می‌خواهد که در این سال مقدس کلیسای کاتولیک، «تعهد خود را برای کاهش کامل، به‌موقع و حتی لغو بدهی‌ها به ویژه در مورد کشورهای با شرایط خاص تجدید کنند». همچنین از جامعه بین‌الملل خواسته می‌شود که «با اصلاح سازوکارهای مالی بین‌المللی، شکاف‌های نظام‌مند موجود را برطرف سازند».

مون‌سینیور گابریله جوردانو کاجیا، ناظر دائم مقر مقدس در سازمان ملل، در سخنرانی خود در چهارمین کنفرانس بین‌المللی تأمین مالی توسعه مؤثرترین راه برای رسیدن به «توسعه انسانی یکپارچه» را چنین معرفی کرد: «چندجانبه‌گرایی فراگیر، محوری و عادلانه»، که بر پایه «همبستگی و جست‌وجوی خیر عمومی» باشد.

به گفته کاتشیا، مقر مقدس معتقد است که «ساختار مالی کنونی بازتاب‌دهنده کامل این نگاه یکپارچه به توسعه نیست»، به‌ویژه در مورد کسانی که بیشتر در تنگنا هستند. جامعه بین‌المللی در بسیاری از مواقع تصمیمات و اولویت‌هایی اتخاذ می‌کند که نه تنها در خدمت خیر عمومی نیست، بلکه نیازهای اساسی فقیرترین اقشار، مانند «دسترسی به آب آشامیدنی، غذای کافی، آموزش با کیفیت و خدمات ضروری بهداشتی» را نیز برآورده نمی‌سازد.

پایان نشست «ادیان برای صلح» در توکیو

روزنامه اُسرواتوره رومانو

لوئیجی دِ سالویا، رئیس شاخه ایتالیایی «ادیان برای صلح» در گفت‌وگو با رسانه‌های واتیکان اظهار داشت: «امیدواریم این دنیای درگیر جنگ بتواند درمان شود و به دوره‌ای از آرامش نسبی، هماهنگی و بردباری بازگردد. ما باید باور و امید داشته باشیم، به‌ویژه در این سال مقدس». او افزود: «اعتماد و امید همواره باید وجود داشته باشند؛ مانند زمانی که به بیماری دارویی داده می‌شود تا بهبود یابد - اگر بیمار به آن ایمان نداشته باشد، تمام تلاش‌ها بی‌فایده خواهد بود».

هدف اصلی این نشست فراهم کردن فضایی حیاتی برای گفت‌وگوی میان ادیان و همکاری چنددینی با رهبران سیاسی بود تا در تمام مراحل چرخه بحران - از ایجاد صلح تا آشتی بلندمدت - پاسخ‌های مؤثری به بحران‌های جهانی داده شود.

سازمان «ادیان برای صلح» در سال ۱۹۷۰ در کیوتو ژاپن تأسیس شد و متعهد به همکاری چنددینی در راستای صلح است. اصل بنیادین آن «احترام عمیق به تفاوت‌های دینی» است. این شبکه بین‌المللی، که در بیش از ۹۰ کشور فعال است، در زمینه‌هایی چون حل و فصل درگیری‌ها، کمک‌های بشردوستانه، و دیگر فعالیت‌های صلح‌سازانه از طریق گفت‌وگو و همکاری میان پیروان ادیان در سطوح جهانی، منطقه‌ای و ملی تلاش می‌کند و در بسیاری از نقاط بحران‌زده جهان حضوری مؤثر دارد.

تقویت اعتماد و درک متقابل میان رهبران دینی برای حمایت از تلاش‌های آشتی، شناسایی چالش‌ها در مسیر تحقق آن، تسهیل گفت‌وگوی معنادار بین ادیان بر پایه اصول بنیادی هر سنت دینی، ترویج همکاری چنددینی با رهبران سیاسی برای اجرای ابتکارات صلح در سطح محلی - با تمرکز بر پیشگیری از درگیری‌ها و پاسخ‌های بشردوستانه - و نیز تقویت اتحاد با سیاست‌گذاران، نهادهای بین‌دولتی و جامعه مدنی برای افزایش تلاش‌های جهانی در راستای صلح‌سازی؛ این‌ها محورهای اصلی میزگردی بود که از ۱ تا ۳ ژوئیه در توکیو برگزار شد. این نشست به ابتکار نهاد بین‌المللی «Religions for Peace International» برگزار شد.

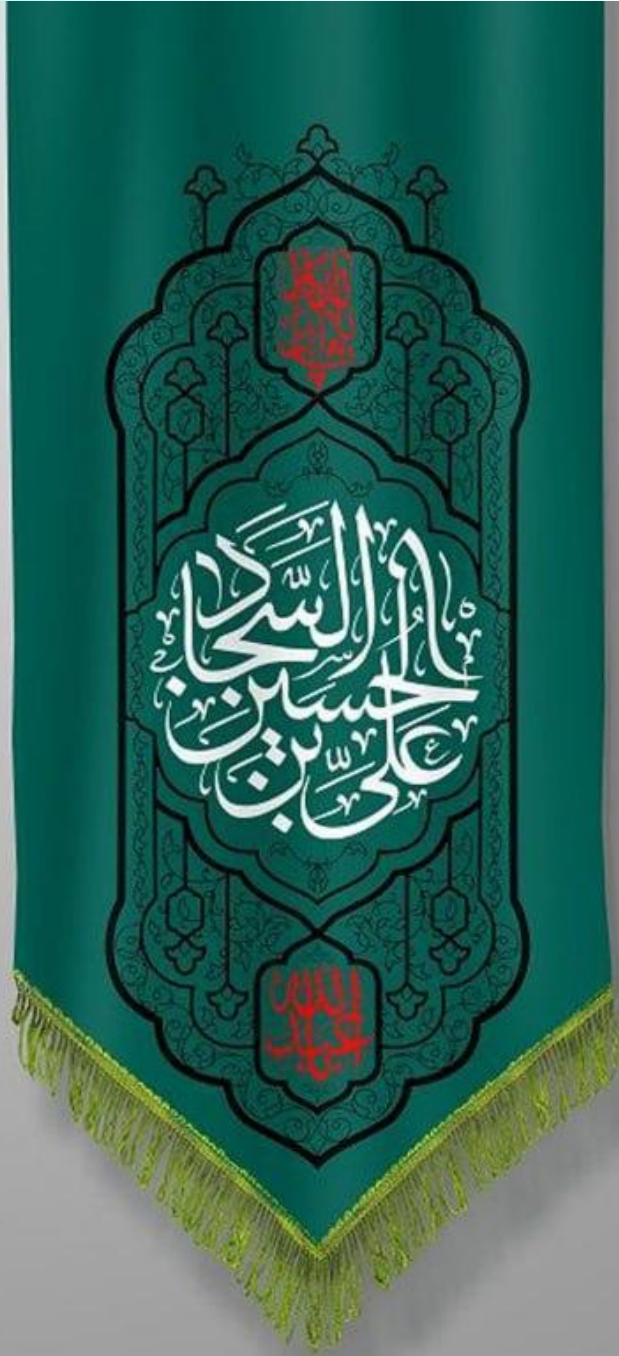
در این رویداد نمایندگان فراوانی از مسیحیت در شاخه‌های گوناگون آن، و همچنین رهبران ادیان اسلام، بودیسم، هندوئیسم، یهودیت، کنفوسیوسیسم، شینتو، سیک‌گرایی، تائوئیسم و دیگر سنت‌های دینی سنتی حضور داشتند. علاوه بر آن، برخی از رهبران کشورهایی که اکنون درگیر جنگ و بحران هستند نیز در این نشست شرکت کردند. همگی گرد هم آمدند تا با صدایی واحد «نه به جنگ» بگویند و برای ساختن جوامعی بر پایه همزیستی و هم‌گرایی تلاش کنند.

کادر سازی و احیای جمعیت دوستان اهل بیت (علیهم السلام)

در کلمات امام سجاد (علیه السلام) توجه به کادر سازی است... امام سجاد (علیه السلام) از ساعت اول در عصر عاشورا در کربلا شروع کرد و سی و پنج سال زحمت کشید و کار را به این جا رساند که وقتی در سال نود و پنج هجری آن حضرت وفات پیدا کردند، امام باقر (علیه السلام) در میان جمع کثیری از شیعیان و محبان و مخلصان و دوستان اهل بیت قرار گرفت، و این بر اثر زحمات آن حضرت و از برکات امامت و جهاد و تلاش آن بزرگوار بود. حضرت يك مجموعه ی مؤمن علاقه مند صالحی که بتوانند قاعده های بشوند برای کارهای آینده به وجود آورد. این، زندگی امام سجاد (علیه السلام) است.

شماره ۶۷۱/۶۴ و ۶۵۲/۷۸

75

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Second Year | Issue 75 | 2025 July 11

شهادت

امام سجاد علیه السلام

بر تمامی شیعیان جهان

تسلیم باد

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles, 57, 00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

